

get, selv om det vedtages, thi saa staar Posten bevilget, som det er foreslaet, og saa kommer „ekstraordinært“ til at falde ud, om ikke i Mar, saa næste Mar; thi det bliver saa „ordinært“ som vel muligt. I Betænkningens Nr. 56—57 komme vi saa til en Del Medsættelser, der angaa Søfarten: Ovfarten ved Korsør—Nyborg, Korsør—Kiel, Madsnedø, Lille-Bælt, Sallingrund o. s. v. Den ærede Ordfører erkendte selv, at det var noget vanskeligt at færdes mellem disse Bevillinger. Jeg har sagt i Almindelighed derom, hvad jeg egentlig har at sige, og jeg tror ikke, det kan nytte at komme nærmere ind derpaa. Intet Menneffe, selv ikke Søfartschefen, vilde i dette Djeblig kunne sige, hvad der er nødvendigt at bruge til Skandsættelse af Skibe, Færger o. s. v. til næste Mar. Det maa altsaa betragtes som rent kalkulatoriske Forslag — selvfølge- lig er der Undtagelser mellem Forslagene, idet der et Sted findes en Styrmænd bevilget, ekstraordinært for et Mar, idet Færten det paagældende Sted, hvis de Planer, der nu næres om en bedre Toggang gennem Fyn og Sjælland gaa igennem, vil blive saa betydeligt forøget, at „ekstraordinært“ af sig selv forandres til „ordinært“, om man ikke kommer til at gaa noget videre. Der er ogsaa en anden Bevilling paa Smaabeløb til Skibsubdgifter, der foreslaas nedsatte, og det skal jeg ikke modsætte mig. Der er ogsaa noget om Medsættelse af Beløbet til Bladhold og den Slags Ting, og det kan jeg godt finde mig i, bliver vedtaget. Det kan ikke i den Grad betragtes som kalkulatorisk; men i det hele og store, de Udgifter, der egentlig klodse noget, ere af den Bestaaffenhed, at man kan postere dem, som man vil; vil man forlange, at Ministeren tillige skal holde Materiellet i Orden, bliver han nødt til at afholde de Udgifter, som følge deraf. Under Betænkningens Nr. 70 motivere den ærede Ordfører en Medsættelse paa 5000 Kr. med, at Medsættelsen er især foranlediget ved Udgifterne til Jærnbanaeraadet, „til hvis Opretholdelse Udvalget ikke kan tilraade at bevilge Midler“ o. s. v. Den ærede Ordfører kommer til at tage det Forslag tilbage, fornøstigtvis, naar det skal motiveres paa den Maade: Sagen er den — jeg skal sige, det ligefrem — at da jeg modtog Forslaget til Budget til Behandling fra Generaldirektøren, var der paaregnet et Beløb af nogle Tusind Kroner til Jærnbanaeraadet. Dette Beløb slettede jeg ud, idet jeg ikke vilde forlange noget Beløb til Jærnbanaeraadet paa dette Budget. Meningen var for Resten i øvrigt at forhandle med Udvalget og Tinget eventuel om at finde

andre Former for Jærnbanaeraadet og saa først fremkomme med Begæring om en Bevilling dertil. Men jeg har, som sagt, ikke foreslaet noget her til Jærnbanaeraadet, hvad jeg kan konstatere — jeg kan gerne privat, hvis den ærede Ordfører ønsker det, vise ham af Papirerne, at jeg har slettet Bevillingen til Jærnbanaeraadet. Altsaa med den Motivering lader Nægtelsen af de 5,000 Kr. sig ikke opretholde; om man vil nægte dem alligevel, bliver en anden Sag, men Motiveringen duer ikke. Imidlertid kan Nægtelsen gerne saa symbolisk Betydning; man kan jo i Nægtelsen lægge noget andet, nemlig den Betydning, at det ærede Finansudvalg ikke har villet gaa ind paa den Forhandling, som jeg har søgt med Hensyn til Omdannelsen af Jærnbanaeraadet. Jeg vil gerne vide, om den ærede Ordfører ønsker, at det skal forstaaes saaledes, thi det kan for mig saa Betydning med Hensyn til den Stilling, jeg i Fremtiden kan komme til at indtage til Jærnbanaeraadet, og jeg har egentlig tænkt mig, at det var det, man ønskede at markere, men selv Nægtelsen er, som sagt, ingen Nytte til. Jeg skal endnu bemærke, hvad jeg i øvrigt tror, staar anført i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, at under det her fremlagte Budget er ikke medtaget Udgiften og Indtægten, der vil fremkomme ved Driften af Jæsterbanen og Løgstør—Hobrobanen. Det ærede Ting vil jo vide, at Jæsterbanen have vi overtaget, i Henshold til en her vedtagen Lov og overtaget den i befindende Stand, desværre! Det var jo ogsaa forudsat, at det ikke kunde nytte noget, da det alligevel er Statskassen, der staar bagved. Som Følge deraf vil jeg til 3dje Behandling fremlægge Budgetterne for Jæsterbanen og Løgstør—Hobrobanen. De ere ikke synderlig glædelige. Forholdet mellem Udgift og Indtægt stiller sig ikke saa gunstigt som ved de øvrige Statsbaner; værre er det, at for Jæsterbanens Vedkommende maa der nødvendigvis, naar vi skulle opretholde Driften og overtage Ansvaret for den, straks anvendes en Del Udgifter til Grundforbedringer, og det ikke saa saa; om disse skulle fremsættes paa § 6 eller paa § 27, undersøger jeg for Djebliffet; det kunne vi nærmere tale om. Det kan jo være et tvivlsomt Spørgsmaal, fordi vi jo egentlig ikke eje Jæsterbanen, og at anvende noget til en Forøgelse af et Aktiv, hvad man næppe vilde gøre paa en Ejendom, man egentlig ikke ejer, er maaske lidt aparte, saa det kan gerne være rigtigt at stille det op paa § 26. Med Hensyn til Omposteringen mente den ærede Ordfører, at Ministeren egentlig i og for sig ikke